

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

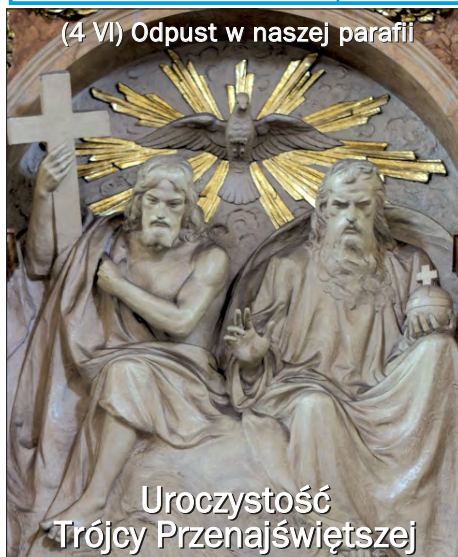
Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, czerwiec 2023

nr 6 (313) 2023

(4 VI) Odpust w naszej parafii

Uroczystość
Trójcy Przenajświętszej

Boże w Trójcy Jedyny, Ojcze, Synu i Duchu Święty, odwieczna tajemnico doskonałej Jedności w ofiarnej miłości Jezusa Chrystusa, wysłuchaj naszych prośb i przybądź nam z pomocą. Kształtuj i rozwijaj swoją łaską ludzkie więzi, rozpal w nas pragnienie pełnienia dobrych uczynków.

Złoty Jubileusz kapłaństwa

10 czerwca br. podczas Mszy Świętej o godz. 18⁰⁰ nasz Proboszcz ks. Bronisław Kaczmarek będzie obchodził Jubileusz 50-lecia kapłaństwa wraz ze wspólnotami apostołskimi modlącymi się w naszej parafii: wspólnotami neokatechumenalnymi, Stowarzyszeniem Wspierania Powołań, Żywym Różańcem, Świeckim Zakonem św. Franciszka i Radiem Maryja.

Natomiast w niedzielę, 11 czerwca br. o godz. 12⁰⁰ podczas uroczystej Mszy Świętej zgromadzą się kapłani z Biskupem Ordynariuszem Krzysztofem Włodarczykiem, rodzina ks. Jubilata, jego przyjaciele i parafianie. **ZAPRASZAMY do wspólnej, dziękczynnej modlitwy.**

Dostojny Jubilacie!

„Oto idę, abym spełniał wolę Twoją” – słowa te stały się Twoim drogowskazem. Sam je wybrałeś, przemyślałeś i nimi się kierowałeś. Zachwycił Cię Jezus, Jego miłość bez granic... Było to pół wieku temu, lecz jakże żywy i niemalże wczorajszy staje się dzień 9 czerwca 1973 roku, gdy w Katedrze Gnieźnieńskiej Wielki Prymas Polski kardynał Stefan Wyszyński wyświęcił Cię na kapłana. W Twojej duszy grało: „Panie, Twoja obecność napętnia mnie radością” (Ps 16, 11). Spełniło się Twoje wielkie marzenie, bo o kapłaństwie zawsze marzyłeś. Właśnie wtedy, mocą sakramentalnego wylania Ducha Świętego, zostałeś upodobniony do Jezusa Chrystusa, oraz posłany, byś pełnił posługę pasterską. Wiedziałeś, że chcąc doznać pełni szczęścia, trzeba je dzielić z innymi. Zawsze pytałeś Boga, czego On od Ciebie oczekuje, a wówczas *Duch Święty, który wieje, kędy chce*, wskazywał Ci właściwą drogę, rozwiązania i odpowiedzi. Świadomość tego, że jesteś już pięćdziesiąt lat księdzem, jest największym przeżyciem w Twoim życiu. Pewnie powtórzyłbyś za księdzem Twardowskim: „Jakie to wzruszające, że Pan Bóg był taki łaskawy, dobry, przebaczący, wyrozumiały, tak długo cierpliwy dla mnie...” Ale Ty wiernie Go naśladujesz, bo wiesz, że „doskonała radość istnieje wyłącznie w doskonałym oddaniu się Bogu i ludziom”.

My – parafianie **dziękujemy Ci za Twoją dobroć, miłość, cierpliwość, za życzliwy uśmiech.** To wszystko dawałeś nam przez dwadzieścia siedem lat bycia z nami i dajesz nam to, co najważniejsze: Boga, żywego i prawdziwego!

Bardzo czekamy, kiedy znowu zabłyśnie światło w Twoim konfesjonale, by usłyszeć, że Bóg mnie kocha i przebacza; kiedy znowu z Twoich kapłańskich rąk otrzy-

mamy Jezusa, któremu tak bardzo zaufałeś. **Drogi Książe Bronisławie**, w cierpliwiej i wytrwałej modlitwie prosimy Boga o siły dla Ciebie w znoszeniu trudu choroby i o łaskę szybkiego powrotu do zdrowia. A ten wspaniały Jubileusz niech będzie radością i wzruszeniem i przypomnieniem, że przed pięćdziesięciu laty otrzymałeś niezwykłą MOC i niezwykły DAR – bo KSIĘDZA nikt nie zastąpi, gdyż tylko ON pojednuje ludzi z Bogiem i tylko ON „przywołuje” Jezusa w Eucharystii.

Ty otrzymałeś tę Moc i ten Dar, gdy z miłością i pokorą odpowiedziałeś na Jego ciche zaproszenie. „Jakże wysoką godność otrzymuje kapłan, w którego rękach Chrystus staje się człowiekiem!” (św. Augustyn).

Kochany Książe Bronisławie, życzymy Ci, byś w zdrowiu i radości przewodził naszej rodzinie parafialnej. Szczęść Boże!

Z ŻYCIA PARAFII

• W maju – codziennie oprócz środy – uczestniczyliśmy w kościele o godz. 17³⁰ w nabożeństwach ze śpiewem Litanii Loretańskiej. Natomiast w środy modliliśmy się przy figurze Matki Bożej na zewnątrz kościoła, co wielu bardzo sobie cenilo.

• 9 maja odbył się pierwszy rowerowy wyjazd na nabożeństwo majowe. Ks. Arek wraz z „odważnymi” wybrał się do kościoła pw. Wniebowzięcia NMP w Przytękach. Zostali tam przyjęci z wielką radością przez proboszcza ks. Zdzisława Lahutę. Natomiast kolejny rowerowy wypad miał miejsce 16 maja do Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej na bydgoskich Piaskach.

BOŻE MIŁOSIĘRDZIE POTĘGA ŁASKI, ORĘDZIE NADZIEI...

ŚW. SIOSTRA FAUSTYNA KOWALSKA
APOSTOŁKA BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA

MARIA FAUSTYNA

Pierwsze miesiące życia zakonnego Helena Kowalska spędziła w klasztorze w Warszawie, 23 stycznia 1926 r. wyjechała do klasztoru w Krakowie-Łagiewnikach, gdzie odbyła postulat. To tam właśnie 30 kwietnia 1926 r. przybrała habit zakonny i imię Maria Faustyna. Po zakończeniu nowicjatu, który trwał dwa lata i odprawieniu ośmiodniowych rekolekcji, Faustyna złożyła pierwszą profesję czasową, śluby: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Przepuszczała w maju lub w czerwcu 1930 roku s. Faustyna przyjechała do klasztoru w Płocku. Piekarnia, kuchnia i sklep piekarniczy były kolejnymi miejscami, gdzie pracowała.

PROŚBA JEZUSA

W Płocku miało miejsce niezwykle wydarzenie. 22 lutego 1931 r., kiedy

s. Faustyna przebywała w swojej celi, ukazał się jej Pan Jezus. Tak w Dzienniczku opisała to spotkanie:

Ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedna ręka wzniesiona do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylenia szaty na piersiach wychodziły dwa wielkie promienie – jeden czerwony, a drugi biały. W milczeniu wpatrywałam się w Pana, dusza moja była przejęta bojaźnią, ale i radością wielką. Po chwili powiedział mi Jezus: «Wymaluj obraz według rysunku, który widzisz, z podpisem: Jezu, ufam Tobie. Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie».

Siostra Faustyna złożyła wieczyste śluby zakonne w Krakowie 1 maja 1933 roku, „Jestem w Nim, a On we mnie. W chwili, kiedy mi wkładał ksiądz biskup obrączkę, Bóg przeniknął całą istotę moją” – zapisała po uroczystości.

cdn.

Na podstawie: *Boże Miłosierdzie,*
DW Rafael, 2012

Oprac. ep

KONKURS WAKACYJNY

Tradycyjnie, jak co roku zapraszamy naszych Czytelników do udziału w wakacyjnym konkursie fotograficznym.

W tym roku tematem przewodnim są trzej archaniołowie: Michał, Gabriel i Rafał – w obrazach, rzeźbach, polichromiach. Szczegóły w następnym numerze MK.

Jeszcze raz serdecznie zapraszamy.
red.

KALENDARIUM MIESIĄCA

Czerwiec 2023

- 1 VI – Święto ku czci Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Pierwszy czwartek m-ca. Spowiedź od godz. 17³⁰ do 18³⁰
- 2 VI – pierwszy piątek m-ca. Spowiedź od godz. 16³⁰ do 18³⁰
- 3 VI – pierwsza sobota m-ca. Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych ze stałej listy od godz. 8³⁰
- 4 VI – Uroczystość Trójcy Przenajświętszej.** Odpust w naszej parafii. Uroczystą Mszę Świętą odpustową o godz. 12⁰⁰ odprawi i homilię wygłosi ks. Maciej Tyckun proboszcz parafii pw. św. Jana Pawła II
- 5 VI – wspomnienie św. Bonifacego – bpa i męczennika
- 6 VI – pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰ zakończona Apelem Jasnogórskim
- 7 VI – XXIV rocznica pielgrzymki Świętego Jana Pawła II do Bydgoszczy
- 8 VI – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało**
- 9 VI – złoty jubileusz kapłaństwa naszego ks. Proboszcza Bronisława Kaczmarka (Gniezno 1973 r.)
- 11 VI – 10. niedziela zwykła.** VII rocznica święceń biskupich Ordynariusza Diecezji Bydgoskiej bpa Krzysztofa Włodarczyka (Kołobrzeg 2016)
- 12 VI – wspomnienie bł. prezbiterów – męczenników z okresu II wojny światowej: Franciszka Dachtery i Antoniego Świadka, związanych z Bydgoszczą
- 13 VI – wspomnienie św. Antoniego z Padwy – prezbitera i dra Kościoła

14 VI – wspomnienie bł. Michała Kozala – bpa i męczennika, patrona Diecezji

16 VI – Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Świątowy Dzień Modlitwy o Uświęcenie Kapłanów

17 VI – wspomnienie Niepokalanego Serca NMP

18 VI – 11. niedziela zwykła

24 VI – Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela

25 VI – 12. niedziela zwykła

28 VI – wspomnienie św. Ireneusza – bpa i męczennika

29 VI – Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła.

Ofiary złożone na tacę przeznaczone zostaną na potrzeby Stolicy Apostolskiej.

W modlitwach prosimy Pana Boga o łaskę zdrowia i szybkiego powrotu do pełni sił dla naszego ks. Proboszcza

Z ŻYCIA
DIECEZJI

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknej Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

• Z radością informujemy, że 12 maja 2023 r., podczas uroczystej Eucharystii w Bydgoskiej Katedrze, z rąk biskupa Krzysztofa Włodarczyka, święcenia diakonatu przyjął kleryk Michał Czyż z parafii NMP Królowej Polski w Nakle.

Natomiast 26 maja 2023 r. Biskup Ordynariusz Diecezji Bydgoskiej wyświęcił na kapłana diakona Alberta Grudzkę, który również wywodzi się z Nakła, z parafii Świętego Stanisława. Motto, które umieścił na obrazku prymicyjnym, brzmi: *Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia Twego serca* (Ps 37,4).

Obu wybrańcom Boga, którzy usłyszeli i poszli za Jego głosem, mówimy: **Szczęść Boże!**

STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ

W Pierwszy Czwartek miesiąca marcyjnego, nasz dekanat podjął w katedrze sztafetę modlitewną o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne.

Mszy Świętej przewodniczył dziekan naszego dekanatu ks. prałat Andrzej Kłosiński. Wśród wielu wiernych nie zabrakło także naszych parafian na czele ze Stowarzyszeniem Wspierania Powołań wraz z szafarzami, lektorami i ministrantami. Liturgię Mszy Świętej ubogaciła nasza schola liturgiczna wraz z kwartetem pod

przewodnictwem ks. Piotra. U końca tego tygodnia modlitw o powołania prosimy dobrego Boga, aby hojnie zasiał na roli naszej diecezji i pobłogosławił nowymi powołaniami. W tych dniach szczególnie trwajmy na modlitwie za kl. Michała Czyża, który 12 maja przyjął święcenia diakonatu oraz za diakona Alberta, który 26 maja przyjął święcenia kapłańskie. Panie błogosław im! A Ty, Maryjo – wychowawczynie powołań kapłańskich, miej ich w swojej opiece!

red.

Foto: www.diecezja.bydgoszcz.pl

Papież Franciszek do Polaków
17 maja audiencja generalna

Serdecznie witam pielgrzymów polskich, a szczególnie grupę zaangażowaną w obronę życia z Bractwa „Małych stópek”.

Wczoraj Kościół w Polsce obchodził wspomnienie św. Andrzeja Boboli, jezuitę, kapłana i męczennika. Polecamy mu wszystkie trudne sprawy waszej ojczyzny i innych krajów, w szczególności sprawę pokojową na Ukrainie. Z serca wam błogosławieństwo.

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSZTUSA

czwartek 8 czerwca

Po Mszy Świętej o godz. 10⁰⁰, procesja Bożego Ciała wyruszy z kościoła pw. Świętego Wojciecha na Okolu do naszej świątyni. Przypominamy, że udział w procesji nie zwalnia z obowiązku uczestniczenia we Mszy Świętej (w naszym kościele o godz.

7³⁰, 9⁰⁰, około godz. 12 – po procesji i 18⁰⁰). Bardzo prosimy Parafian o liczny udział w procesji i o udekorowanie okien i domów.

red.

Mysł miesiąca

Kapłani są chwałą
i podporą Kościoła,
wrotami i odźwiernymi nieba.

św. Ignacy Antiocheński

Wiązanka podniosłych uroczystości.

Bardzo uroczyste obchodziliśmy nasz doroczny **odpust** w święto **Trójcy Przenajświętszej**. Sumę w asyście księży celebrował łaskawie Ks. Kanonik Schulz. Przepiękne, obfitujące w głębokie myśli kazanie odpustowe, wygłosił Ks. Gierszewski. Oby wrażenia i pożytek duchowy z usłyszanego słowa Bożego nie był przemijający, lecz przyniósł bogaty plon.

Tydzień później przypadła procesja „Bożego Ciała” w parafii naszej. Przy sprzyjającej pogodzie wyruszyła procesja przyjętymi dotąd ulicami po sumie, celebrowanej przez ks. dziekana Rydlewskiego. Liczny udział parafjan dowiódł, że rosną szeregi serc rozumiejących znaczenie Eucharystji w kościele Chrystusowym, wiedząc, że Boże Ciało jest ośrodkiem i słońcem kultu katolickiego.

Również Czyżkówko mogło w tym roku bez przeszkody oddać hołd Bogu, Utajonemu w N. Sakramencie Ołtarza.

Deszcz popołudniowy ustał na krótko przed rozpoczęciem procesji. Błoto powstałe powiększyło tylko zasługę uczestników procesji. Mimo niepewnej pogody udział wiernych dość liczny, co bardzo pochlebnie świadczy o poziomie religijnym parafjan.

We wtorek, dnia 31 maja, zawitał do parafii naszej J. E. Ks. Biskup Laubitz. Przyjmowany owacyjnie przez duchowieństwo i mnogich parafjan,

wstąpił w progi świątyni Pańskiej, błogosławiąc wiernych. Po powitalnym przemówieniu Ks. Proboszcza J. Eksceleńca dał wyraz swemu zadowoleniu z powodu szczerzego ducha katolickiego Bydgoszczan.

Tuż potem **zabrał się Ks. Biskup do bierzmowania licznych rzesz działwy i starszych, łącznie około 2.000 osób.** Wobec sprzyjającej pogody mógł bierzmować na wolnym powietrzu naokoło kościoła. Podziwiać wypada czerstwe zdrowie J. E. Ks. Biskupa, które Jemu, znajdującemu się w podeszłym bądź co bądź wieku pozwoliło za łaską Bożą pasować **w Bydgoszczy na rycerzy Chrystusowych ogółem przez dwa dni około 5.600 osób.**

Armia Akcji Katolickiej pomnożyła się więc o poważną liczbę wzbogaconych w dary Ducha Św.

Prośmy wszyscy, zwłaszcza w niedziele i święta, by Duch Św. szafował obficie darem męstwa i odwagi cywilnej w sprawach, odnoszących się do wiary św. i obyczajów tak w życiu prywatnym jak publicznym.

Tak w Tygodniku Kościelnym z dnia 5 czerwca z 1932 r. (nr 23) opisano uroczystości, które miały miejsce w maju tamtego roku. Warto przeglądać historyczne gazety, bo na ich podstawie możemy „wczuć się” w atmosferę ówczesnych wydarzeń. *Alina*

Słyszałam w kościele

Słyszałam o zaślubinach z Bogiem. I o tym, co jest piękniejsze – ciało czy duch. Kiedy Jezus miał odejść z tego świata, tłumaczył apostołom jak dzieciom, dlaczego musi to zrobić. Oni, całkiem zresztą słusznie, myśląc po ludzku, buntowali się. Mieli żal do Mistrza, że zostawia ich z niczym. Ich wrogowie patrzyli już mściwie i triumfalnie zacierali ręce. Okazało się, że Nauczyciela łatwo i tanio można schwytać i zabić, a tym samym udowodnić swoją siłę. Strach padł na uczniów. Jezus przyobiecwał, że kiedyś wróci, ale wcześniej przygotowuje miejsce w niebie, dokąd wstęp będą mieli tylko ludzie piękni. Całe życie poznajemy Boga. Łączy nas z Nim szczególna relacja. Staramy się być piękni, przy czym dbamy o wygląd ducha, mniej ciała. Przynajmniej tak być powinno. Bo kiedy przyjdzie nam zostawić tu wszystko, co materialne, pójdziemy tam, gdzie **mieszkań wiele** (J 14, 2). Zostawimy tu ciało i pokażemy piękno ducha. A po zaślubinach z Bogiem udamy się na wieczne wesele. Niech Duch Święty – nasz dobry doradca i pomocnik – sprawi, że będziemy mieli co pokazać, że nie powstydzimy się swojego „stroju” weselnego. „Trza być w butach na weselu” pouczał Wyspiański ustami Panny Młodej. Zadbajmy już dziś, by nie narzekać potem całą wieczność, że „buciki (...) trochę ciasne”. *mj*

Mój Patron

25 czerwca

Błogosławiona Dorota z Mątów, wdowa urodziła się 25 stycznia 1347 r. w Mątowach Wielkich koło Malborka. Ochrzczono ją 6 lutego w miejscowym, istniejącym do dziś, kościele. Dano jej imię patronki dnia. Miała sześcioro rodzeństwa, a rodzice byli szanowanymi, bardzo pracowitymi, prawymi i religijnymi osadnikami holenderskimi.

Dorota od dzieciństwa miała żywe relacje z Chrystusem, otrzymując w wieku sześciu lat dar ukrytych stygmatów. 8 kwietnia 1357 r. przystąpiła do I Komunii Świętej i zapragnęła życia zakonnego. Wolą rodziców było jednak jej zamążpójście i w szesnastym roku życia poślubiła o dwadzieścia lat starszego płatnerza gdańskiego. Od początku nie było to udane małżeństwo. Jednak Dorota cierpliwie i z miłością znosiła fanaberie męża, rzemieślnika i kupca, który lubił wystawne, towarzyskie życie; często wracał pijany, a jego władczy i gwałtowny charakter niszczył rodzinę. Awanturnik – uciekał się do przemocy fizycznej, bijąc i zamykając żonę, by nie mogła pójść do kościoła ani wspomagać potrzebujących. Dorota – delikatna i szlachetna, w gorących modlitwach powierzała męża i całą

swoją rodzinę Panu Bogu. Wymykała się i codziennie uczęszczając na Mszę Świętą, karmiła się Ciałem Chrystusa. Jednak cała ta sytuacja przerastała ją i kiedy już była bliska śmierci, mąż w trosce o swoje „dobre” imię, zmienił się. Jednakże nie tylko to miało wpływ na jego zmianę. W wyniku rozprzestrzeniającej się epidemii, stracili ośmioro dzieci z dziewięciorga, które posiadali. Została tylko córka – Gertruda, która wstąpiła do klasztoru mniszek benedyktynek w Chełmnie. Adalbert powoli stawał się innym człowiekiem. Zaczął chodzić do kościoła i przystępował do sakramentów świętych, jeździł z żoną na pielgrzymki. Gdy wrócili z sanktuarium Matki Bożej w Szwajcarii, sprzedali warsztat oraz dom i rozpoczęli podróż po Europie. Jednak starszego o dwadzieścia lat Adalberta powoli męczyły dalekie podróże. W roku jubileuszowym Dorota udała się sama na pielgrzymkę do Rzymu (1390). W tym czasie zmarł jej mąż. Po powrocie, Dorota zamieszkała w Kwidzynie, oddając się całkowicie na służbę Bogu.

Za zgodą biskupa kwidzyńskiego, 2 maja 1393 r. uroczyste wprowadzono ją do celi wymurowanej w kościele katedralnym. Było gorącym pragnieniem Doroty, by w ten właśnie sposób oddać

swe życie Chrystusowi. Przez zakratowane okienko podawano jej Komunię Świętą i skąpe jedzenie; przez drugie okienko kontaktowała się z ludźmi, którzy prosili ją o modlitwę i poradę, a przez trzecie spoglądała w niebo i kontemlowała. W tym czasie otworzyły się jej stygmaty, które do tej pory były tylko bolesne, lecz niewidoczne. Wyczerpana pokutą, Dorota zmarła w opinii świętości 25 czerwca 1394 r. Pochowano ją w podziemiach katedry przy udziale biskupa, kapituły, licznych kapłanów i ogromnej rzeszy wiernych.

Na polecenie biskupa z Kwidzyna i wielkiego mistrza krzyżackiego, kierownik duchowy Doroty, wybitny teolog i dziekan kapituły, napisał jej żywot, który zachował się do dziś. Spisał też objawienia, jakie miewała i jej wyznania pt. „Septylium”, co znaczyło: siedem łask szczególnych, którymi ją Bóg obdarzył. Przy grobie Doroty wciąż są rzesze pielgrzymów zapewniających o jej skutecznym wstawiennictwie. Tu również modlił się król Władysław Jagiełło po zwycięstwie pod Grunwaldem, co opisał w kronikach Jan Długosz.

9 stycznia 1976 r. Kongregacja do spraw Beatyfikacji i Kanonizacji zatwierdziła dekret stwierdzający heroiczną i świętość życia *cd. na str. 9*

Nasz Proboszcz

Dostojny Jubilat urodził się we Wrześni, jako starszy syn Stefana i Bronisławy. Mieszkał i wychowywał się w Orzechowie. Jako mały chłopiec gorliwie pełnił obowiązki ministranta w parafii pw. Matki Boskiej Częstochowskiej. Na swej drodze spotkał biskupa Bogdana Wojtusia, który swą osobowością zainspirował młodego Bronka, co w dużej mierze wpłynęło na wybór przez niego drogi życiowej. Ku radości rodziców – po maturze wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Gnieźnie.

* * *

Oto idę, abym spełniał wolę Twoją i ... 50 lat temu poszedł, przyjmując dnia 9 czerwca 1973 roku święcenia kapłańskie z rąk bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego Prymasa Tysiąclecia.

Prymicyjną Mszę Świętą ks. Bronisław odprawił w Orzechowie. Swoje postannictwo kapłańskie rozpoczął w Strzałkowie, w kościele pw. Świętej Doroty. Po roku przeniesiony został do Bydgoszczy, do parafii Niepokalanego Poczęcia NMP na Jachcicach, gdzie wcześniej – jako kleryk – odbywał swoją praktykę. Bardzo się zaprzyjaźnił z ks. proboszczem Romanem Schoepe, a także z całą parafią – tam właśnie swój początek miało wiele przyjaźni, niektóre z nich trwają do dziś. W 1975 r. Prymas Polski Stefan Kardynał Wyszyński skierował młodego kapłana na studia KUL w Lublinie – Instytut Teologii Pastoralnej, gdzie po pięciu latach uzyskał tytuł magistra teologii pastoralnej.

Po zakończeniu studiów, w lipcu 1980 r. rozpoczął pracę jako notariusz Kurii Metropolitalnej. Równocześnie pełnił obowiązki wikariusza w katedrze gnieźnieńskiej. W maju 1982 r. na trzy lata przyjechał do Bydgoszczy, gdzie posługiwał w Farze.

W 1985 r. rozpoczął pracę dydaktyczną w Prymasowskim Wyższym Seminarium

„Oto idę, abym spełniał wolę Twoją”

Duchownym w Gnieźnie. Początkowo, jako prefekt wykładał katechetykę i prowadził seminarium naukowe w Prymasowskim Instytucie Kultury Chrześcijańskiej w Bydgoszczy i Prymasowskim Instytucie Teologii w Gnieźnie.

W 1988 r. na KUL-u obronił pracę doktorską, której tematem było „Wychowanie religijne narodu polskiego w pismach Prymasa Kardynała Augusta Hlonda”.

Od 1990 r. pełnił obowiązki wicerektora gnieźnieńskiego PWSD. W latach 1990-1994 był wizytatorem nauki religii, następnie powołano go na członka Rady Archidiecezjalnego Kolegium Teologicznego. Kierował także Wydziałem Katechizacji i Szkół Katolickich Kurii Metropolitalnej w Gnieźnie.

Do radosnych chwil należy dzień 23 kwietnia 1994 r., w którym Arcybiskup

Metropolita Gnieźnieński Henryk Muszyński nadał mu tytuł Kanonika Gremialnego Świętej Kapituły Kolegium na Zamku Gnieźnieńskim.

Nastał rok 1996. Po niespodziewanej śmierci ks. Prałata Jerzego Gołębiowskiego, z dniem 2 III 1996 r. ks. Bronisław Kaczmarek został mianowany proboszczem naszej parafii, a 10 marca tego roku abp H. Muszyński dokonał jego uroczystego wprowadzenia do świątyni.

Bycie proboszczem nie przeszkadzało mu w pełnieniu takich dodatkowych funkcji, jak: kapelan Szpitala Płucnochorych (obecnie Centrum Pulmonologii), Diecezjalny Duszpasterz Służby Zdrowia, Asystent Kościelny Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich, członek Kolegium Konsultorów i Rady Kapłańskiej, wykładowca

Katechetyki w Wyższym Seminarium Duchownym w Bydgoszcy (2004-2011) i Przewodniczący Wydziałów Katechetycznych i Szkół Katolickich w Bydgoszcy (2004-2008).

Jest wytrwały i cierpliwy w postudze kapłańskiej, życzliwy, uśmiechnięty, z sercem na dłoni, służący dobrą radą, gdy brakuje nadziei i sił. Każdy parafianin zna ks. Proboszcza i wie, jak ogromne dobro czyni dla parafii. Jego sylwetka nieobca jest także bydgoszczanom z innych parafii.

Wystarczy otworzyć Internet, by przekonać się, jakim wybitnym kapłanem jest nasz Proboszcz. Wystarczy porozmawiać w towarzystwie – każdy Go zna, ceni i kocha. Wielu od razu wspomina, co dobrego zrobił dla niego ks. Kaczmarek, z jakiej to biedy go wyciągnął, jak pomógł, pocieszył, dodał otuchy.

16 kwietnia 2004 roku, z rąk Biskupa Jana Tyrawy, otrzymał dekret, nominujący go do godności Wikariusza Generalnego Diecezji Bydgoskiej.

Przybyło dużo obowiązków – połączenie pracy proboszcza z pracą w Kurii, lecz dzięki temu jest bliżej wszelkich spraw zaistniałych w diecezji, tych dużych i tych małych, radosnych i często trudnych.

W zarządzaniu parafią ks. Proboszcz od początku wprowadzał wiele zmian. Przeniósł kuchnię i jadalnię w inne miejsce, przeprowadził liczne naprawy i remonty jak

malowanie kościoła i budynków przykościelnych, gruntowny remont organów, zmiana oświetlenia.

Jest bardzo dobrym gospodarzem; jak wynika z corocznych sprawozdań, parafia pomimo różnorodnych trudności nigdy nie miała zadłużenia finansowego. A obecnie ks. Proboszcz rozpoczął bardzo kosztowne prace związane z termoizolacją obiektów, ogrzewaniem fotowoltaicznym, zabezpieczeniem i renowacją witraży.

Otacza swoją wielką troską wszystkie grupy i stowarzyszenia parafialne.

«I jak Ci nie dziękować, Panie!»

W czerwcu 1998 r. obchodziliśmy 25-lecie kapłaństwa ks. Proboszcza.

W sierpniu 2009 roku ks. Proboszcz świętował swoje 60. urodziny.

W 2021 roku wspominaliśmy 25-lecie przewodzenia naszej rodzinie parafialnej. Natomiast 5 lat temu, w czerwcu 2018

roku uroczystie świętowaliśmy jubileusz 45-lecia kapłaństwa naszego Drogiego Jubilata.

Wreszcie przyszła pora na Złoty Jubileusz kapłaństwa. Czekamy niecierpliwie na ten wielki dzień. Ileż to trudnych, lecz pięknych i owocnych lat minęło od chwili,

gdy ks. Bronisław wyruszył w kapłańską drogę, by spełniać marzenie swego życia.

**Kto kocha to, co robi,
nigdy nie pracuje – po prostu realizuje się
w swojej pasji.**

**Kontynuacji tego dzieła
życzymy Jubilatowi przez długie lata!**

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSTUSOWY

Tajemnica wiary

W ostatnią niedzielę maja tego roku przeżyliśmy w Kościele Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. To Duch Święty, Dawca wszelkich darów, Ożywiciel, kieruje Kościołem, którego my jesteśmy członkami. Jak naucza Kościół: bez pomocy Ducha Świętego nic nie możemy uczynić! Dziełem Ducha Świętego jest też ewangelizacja, jako jedno z podstawowych zadań duszpasterskich w Kościele. Każdego roku mamy możliwość przeżywania Pięćdziesiątnicy, które to wydarzenie umacnia naszą wiarę, wlewa nadzieję i uczy nas miłości.

Podczas każdej niedzielnej Eucharystii, bardziej lub mniej świadomie, wypowiadamy głośno wyznanie naszej wiary – CREDO. Mówimy: Wierzę w jednego Boga, Ojca Wszchemogącego. Wierzę w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Wierzę w Boga, w Trójcy Świętej Jedyne.

Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego, „wiara wszystkich chrześcijan opiera się na Trójcy Świętej”. **Tajemnica Trójcy Świętej** stanowi centrum wiary i życia chrześcijańskiego. Jest **tajemnicą Boga** w sobie samym, a więc **źródłem**

wszystkich tajemnic wiary, oraz światłem, które oświeca. Tylko sam Bóg, objawiając się, może nam pozwolić poznać się jako Ojciec, Syn i Duch Święty. Przez łaskę chrztu *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*, zostaliśmy wezwani do uczestnictwa w życiu Trójcy Świętej, tu na ziemi w mroku wiary, a po śmierci w światłości wiecznej (por. KKK 232nn).

Jako członkowie Wspólnoty Parafialnej pod wezwaniem **Trójcy Świętej**, wzywani jesteśmy w szczególny sposób do uwielbienia Jej tajemnic – pamiętaj, że **Trójca jest jednością**.

Znakomitą okazją do uwielbienia Pana Boga w Trójcy Jedyne jest Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało. Uczestnicząc NABOŻNIE w procesji eucharystycznej, dajemy świadectwo naszej wiary i przynależności do Kościoła Chrystusowego. Często spotykamy się ze stwierdzeniem, że Eucharystia buduje Kościół.

Św. Paweł w swoich listach przypomina nam, że Chrystus jest Głową Kościoła, a my Jego członkami. Będąc w Kościele jesteśmy mistycznie włączeni w Ciało Chrystusa, a przyjmując Ciało Pańskie w Komunii, wrastamy coraz bardziej w Mistyczne Ciało Chrystusa, czyli w Kościół. W encyklice *Ecclesia de Eucharistia*, św. Jan Paweł II napisał: „Włączenie w Chrystusa dokonuje się w Chrzcie Świętym, a odnawia się i nieustannie umacnia przez uczestnictwo w ofierze eucharystycznej”. W Komunii sakra-

mentalnej nie tylko każdy z nas przyjmuje Chrystusa, lecz także Chrystus przyjmuje każdego z nas. Eucharystia buduje Kościół, ale też tworzy komunie między ludźmi. Tak więc przyjmując Ciało Chrystusa, mam być człowiekiem jedności; mam budować jedność wspólnoty Kościoła i rodziny ludzkiej w konkretnym wymiarze mojego życia, a więc w rodzinie, w miejscu pracy, w parafii. Tak ma przejawiać się moja braterska miłość, ożywiana Komunią Świętą. W coraz bardziej zlaicyzowanym świecie mam być odważnym świadkiem miłości, wynikającym ze spotkania z żywym Jezusem w Eucharystii. Tutaj warto sobie zadać pytanie: jak nas, którym wydaje się, że jesteśmy ludźmi Kościoła, uczestniczymy w coniedzielnej Mszy Świętej, postrzegają inni – nasi bliscy, nasi współpracownicy, sąsiedzi? Jak ja sam siebie postrzegam, jako członek Mistycznego Ciała Chrystusa? Może warto coś w sobie zmienić, poprawić?! Mamy być przecież uczniami Chrystusa, a więc mamy Go naśladować.

W czerwcu Kościół daje nam szczególną okazję, aby przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówić litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa – zgłębiając i rozważając przymioty ukryte w Najświętszym Sercu naszego Pana i Zbawiciela.

Niech więc Jezus, Ten, który jest „cichy i pokornego serca”, uczyni nasze serca według Serca Swego.

Oprac. Tadeusz

Mój Patron *cd. ze str. 4*

Doroty oraz istnienie kultu od niepamiętnych czasów. Podpisał go papież Paweł VI, co jest jednoznaczne z aktem beatyfikacji. Zatwierdzono, że Błogostawiona Dorota z Mątów bardzo wcześnie zaczęła przeżywać stany mistyki i ekstazy; miała wielkie nabożeństwo do Eucharystii, kochała dusze czyścicowe. Całkowicie powierzała się Duchowi Świętemu, co teologicznie rozwinął i uzasadnił św. Jan od Krzyża (+1591). Do czcicieli bł. Doroty należał papież Benedykt XVI, który w 1999 roku jako prefekt Kongregacji Nauki Wiary przyjechał do Kwidzyna, zabrał kamień z jej grobu i umieścił jako relikwię w Katedrze w Monachium.

Oprac. Barbara

BRĄZOWA NUTA DLA NASZEGO CHÓRU „STRUNY KOCHANOWSKIEGO”

W sobotni poranek, 22 IV br. chórzyci ze Szkoły Podstawowej nr 10 przy ul. Śląskiej wyruszyli do Łochowa na swój pierwszy konkurs.

Scena nie jest im już obca, bo występują podczas szkolnych uroczystości. Brali udział w koncercie oraz przeglądzie w ramach Programu Akademii Chóralnej – Śpiewająca Polska. Chórzyci zaprezentowali

3 utwory: „Księżycowy kamień”, „Muzyczne kangury” oraz „Czerwone jabłuszko”. Ten konkurs okazał się ogromnym sukcesem dla naszych małych artystów, ponieważ zdobyli Brązową Nutę w I Wojewódzkim Konkursie Chórów Dziecięcych i Młodzieżowych „Niech płynie melodia...” organizowanym przez Szkołę Podstawową w Łochowie. Dodamy jeszcze, że nie została przyznana złota i srebrna nuta (czyli złoty i srebrny medal) tym większe brawa dla naszych. **Drodzy Czytelnicy, cieszc się razem z nami!**

Agnieszka Peplińska

Honorowy obywatel

17 czerwca A.D. 1998 Jan Paweł II został honorowym obywatelem Bydgoszczy. Był to wyraz uznania zarówno dla samej osoby Papieża, jego niezwykłego autorytetu moralnego i wybitnej roli w dziejach świata i Polski, ale także dla szczególnego znaczenia Kościoła Rzymsko-Katolickiego w historii Bydgoszczy. Życie religijne w tym mieście pogranicza, o przerywanym przez burze dziejowe rozwoju, odgrywało pierwszoplanową rolę w sferze duchowej i społecznej tutejszej społeczności. To ze struktur kościelnych, głównie zakonnych, wynikała bydgoska kultura i nauka, to Kościół katolicki podtrzymywał polskość w czasie 148 lat zaboru pruskiego, 5 lat okupacji niemieckiej i 45 lat wynaradawiającego zniewolenia komunistycznego.

Tak więc najwyższy tytuł dla najwyższego dostojnika Kościoła Rzymskokatolickiego był aktem docenienia wyjątkowości

osoby Papieża oraz instytucji Kościoła dla grodu nad Brdą. Watykan bardzo niechętnie godzi się na przyznawanie Papieżowi tytułu honorowego obywatela miasta, wychodząc z założenia, że jest to tytuł świecki i niepotrzebnie wiąże duchową posługę Ojca Świętego ze sprawami doczesnymi, nierzadko bardzo lokalnymi.

Niemniej zdarzają się wyjątki i do tych wyjątków należy Bydgoszcz, która jako jedyne miasto w Archidiecezji Gnieźnieńskiej dostąpiło tego zaszczytu. Był on z kolei dowodem uznania dla społeczeństwa miasta za szczególną wierność Kościołowi.

Zanim jednak do tego doszło trwały długie starania, które wspierał abp H. Muszyński. Na początku 1998 roku grupa 48 radnych, zainspirowana przez Danutę Siudę i Stefana Pastuszewskiego, rozpoczęła zbieranie podpisów pod tą inicjatywą uchwałodawczą, wymagającą poparcia 2/3 ustawowego składu rady.

Inicjatywę poparł pierwszy w odrodzonej Polsce honorowy obywatel Bydgoszczy

– Andrzej Szwalbe, pisząc 28 stycznia 1998 roku do Prezydenta Miasta – H. Sapalskiego.

Jestem głęboko przekonany o potrzebie nadania papieżowi Janowi Pawłowi II honorowego obywatelstwa Bydgoszczy.

Myślę, że w oczach Rady Miasta staną za taką decyzją ważne względy natury społecznej, mądrościowe również, oficjalne wreszcie, więc obecne u ogółu mieszkańców uczucia czci i szacunku dla tej wyjątkowej Postaci w dziejach Kościoła i Narodu; a domaga się tego samego i zrozumienie rzeczywistej racji stanu naszej Metropolii.

Toteż, gdyby taki wniosek znalazł się na wokandzie Rady, poparłbym go z całego serca.

wybrał AA

Na podstawie: „Jan Paweł II w Bydgoszczy”, Stefan Pastuszewski, Instytut Wydawniczy Świadectwo, Bydgoszcz 1999

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

W niedzielę 14 maja, 64 dzieci przystąpiło do pierwszej Komunii Świętej.

Mszy Świętej przewodniczył ks. Arkadiusz Muzolf. Przygotowanie dzieci do tego wyjątkowego dnia spoczywało na barkach ks. Michała oraz p. Agnieszki – katechetki ze Szkoły Podstawowej nr 10.

Od poniedziałku do czwartku – podczas Białego Tygodnia – dzieci uczestniczyły we Mszy Świętej o godzinie 18⁰⁰.

Natomiast w piątek 19 maja, ks. Michał z panią Agnieszką tradycyjnie – jak co roku – udali się z dziećmi pierwszokomunijnymi do katedry, (foto na str. 12) aby oddać cześć Jezusowi i Matce Bożej Pięknej Miłości. **Niech ten czas Białego Tygodnia umocni nasze dzieci w wierze i wzbudzi w nich pragnienie jak najczęstszego przyjmowania do swych serduszek Pana Jezusa w Eucharystii.**

W sobotę, 20 maja odbyła się pielgrzymka dziękczynna za dar pierwszej Komunii Świętej. Dzieci wspólnie z ks. Michałem udały się do Częstochowy (foto na str. 12), aby podziękować Pani Jasnogórskiej Królowej Polski za ten wyjątkowy dar, który otrzymali – Jezusa Chrystusa w Eucharystii. Dzieci poznały historię naszej stolicy duchowej, jaką jest Jasna Góra.

21 maja dzieci z klas IV, które w ubiegłym roku przystąpiły do pierwszej Komunii Świętej wspominały swoją rocznicę i dziękowały za sakrament Eucharystii.

red.

Foto: Dawid Trybuś

DUCHOWE ZAGROŻENIA – EKOLOGIZM (1)

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. (...) A wreszcie rzekł Bóg: „Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!” (...) Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: „**Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną** (...)” A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. (Rdz 1, 1. 26. 28a. 31)

Dziś sporo mówi się o środowisku naturalnym i jego ochronie, często są to wręcz tematy numer jeden. Wszystko musi być „eko”. A co to jest ten ekologizm? – Możemy znaleźć różne definicje, a zaglądnij np. do Encyklopedii PWN czytamy, że jest to „kierunek filozoficzny (druga połowa XX w.) podejmujący problemy ochrony środowiska oraz miejsca człowieka w świecie – głównie wzajemne zależności między człowiekiem a przyrodą (...)”. Niektórzy uważają, że ekologia i ekologizm to są synonimy.

Ks. prof. Andrzej Zwoliński pisze, że *pojęcie ekologizmu przypisuje się różne znaczenia. Dla jednych jest on ruchem dążącym do harmonii społeczeństwa i przyrody, wspólnoty i jednostki, osoby i rodzaju ludzkiego. Dla innych – ruchem moralizatorsko-pedagogicznym wskazującym na konieczność poznania siebie i opanowanie agresji wobec innych form życia. (...) Równocześnie powstała praktyczna nauka – ekologia człowieka – stosująca zasady ekologiczne do sterowania populacją ludzką oraz zasobami przyrody. Wykształciła się z niej powoli zoologia (gr. sozo = zachowuję przy życiu, chronię, ratuję), która bada zakłócenia równowagi ekologicznej wywołane przez działalność człowieka i poszukuje sposobów zaprowadzenia nowej równowagi, użytecznej dla człowieka. (...) Oprócz naukowych dociekań i rozważań pojawiły się również próby upolitycznienia ekologii poprzez stworzenie różnego rodzaju partii ekologicznych, tzw. zielonych. Upatrując w działalności politycznej siłę – zdolną zmienić podejście całych społeczeństw do zagadnień ekologicznych – stworzono ruch, który coraz silniej daje o sobie znać, zwłaszcza w krajach wysoko rozwiniętych.* (Biuletyn Informacyjny „Bug rzeka życia – edukacja dla młodzieży, młodzież dla ekorozwoju” nr 1/2008)

W powyższym artykule księdza profesora czytamy również, że do podstawowych twierdzeń katolickiej myśli społecznej należy teza o prymacie człowieka, stworzonego na obraz i podobieństwo Boże, nad całą przyrodą. Nie jest to jednak akceptacja postawy bezwzględnej jego dominacji. **Uprzywilejowana, pośród stworzeń, pozycja**

człowieka nakłada na niego, oprócz uprawnień, również obowiązki. Człowiek używając zasobów naturalnych do własnych celów, powinien brać pod uwagę naturalny porządek przyrody, „wszystkie rzeczy bowiem z samego faktu, że są stworzone, mają własną trwałość, prawdziwość, dobroć i równocześnie własne prawo i porządek” (KKK 339). **Człowiek otrzymał prawo, by czynić sobie ziemię poddaną. Nie znaczy to jednak, że nie musi liczyć się z jej prawami.** Jest on bowiem powołany do tworzenia, a nie do niszczenia. Już papież Paweł VI stwierdził: „Trzeba było tysiącleci, aby człowiek nauczył się panować nad przyrodą – czynić sobie Ziemię poddaną – jak mówi Biblia. Nadeszła chwila, aby opanować swe panowanie, a to niezbędne przedsięwzięcie wymaga nie mniejszej dzielności i nieśmiałości niż dzieło podbicia przyrody”. **Mądrość człowieka jako zarządcy, użytkownika i opiekuna świata powinna polegać na trosce o wszystko, co jest dla niego użyteczne.** Tej mądrości spodziewa się także i żąda od nas Bóg. Ziemia nie jest rzeczą niczyją, którą mocniejszy spośród ludzi może zagarnąć dla siebie i wyeksploatować dla wyłącznej własnego użytku. Ziemia z wszystkimi bogactwami i zasobami przyrody przeznaczona jest przez Stwórcę jako źródło pokarmu i środków do utrzymania dla wszystkich ludów i wszystkich pokoleń ludzkości. Miejsce człowieka – w świecie przyrody, który jest dziełem Boga – jest wyjątkowe i nieporównywalne z żadną biologiczną wielkością (por. „Ekologia na rozdrożu”).

Ks. Zwoliński pisze też o dwóch odrębnych koncepcjach ekologizmu, na które wskazuje francuski politolog i filozof – Luc Ferry – chodzi o ekologizm fundamentalistyczny i realistyczny. Ekologizm fundamentalistyczny (zwany też rewolucyjnym – ze względu na formę propagowania swych idei) wypływa z radykalnego zakwestionowania wizji świata, w którym człowiek zajmuje centralne miejsce. Wartość człowieka sprowadza do wartości elementu przyrody. Próbuje znieść prymat człowieka w przyrodzie, staje zdecydowanie w opozycji do całej tradycji chrześcijańskiej. Koncepcja realistyczna natomiast (zwana też chrześcijańską), wychodzi z założenia, że **należy chronić przyrodę przede wszystkim ze względu na samego człowieka.** W chrześcijańskiej wizji widzialnego świata – człowiek ma niekwestionowane, pierwsze miejsce (por. „Leksykon współczesnych zagrożeń duchowych”).

W artykule Tomasza Żółciaka (w: *serwis.gazetaprawna.pl*) przytaczana jest wypowiedź posła Dobromira Sośnierza, że „**podstawą rozróżnienia na ekologię i ekologizm jest hierarchia wartości.** W chrześcijańskiej hierarchii wartości Bóg, a potem człowiek są na pierwszym miejscu (...). W ateizmie ta perspektywa zostaje zatracona, człowiek

staje się częścią przyrody”. W tym temacie również zabrał głos publicysta i historyk – Tadeusz Płuzański, jego zdaniem ekologizm to „próba narzucenia ideologii ekologicznej jako swego rodzaju bożka zastępującego Boga”. Dość swobodnie zastępuje się ekologię ekologizmem, a zdaniem autora – celowe mieszanie obu pojęć jest fałszowaniem rzeczywistości. *cdn.*

Oprac. Iwona Skorupska

Bachledówka. Foto: Julia Borzyszkowska

Nowe sanktuarium w Polsce

W niedzielę, 28 maja, w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego, kościół MB Częstochowskiej na Bachledówce został podniesiony do rangi **Sanktuarium pw. bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego.**

Prymas lubił tam przyjeżdżać. Na zaproszenie ówczesnego generała zakonu o. J. Tomzińskiego przebywał – w latach 1967-1973 – na wakacjach w paulińskim domu w Bachledówce. Do górali mówił m.in.: *Najmilsze Dzieci Boże, chyba jeszcze raz podziękuję za to, żeście mnie tutaj na Bachledówce ścierpieli.*

Tam też kardynał Karol Wojtyła – jako metropolita krakowski – często odwiedzał kardynała Wyszyńskiego, razem spędzali wiele godzin na modlitwach, rozmowach, na odpoczynku na łonie pięknej natury, „ładując akumulatory” i nabierając sił do dalszej postugi pasterskiej dla Kościoła w Polsce.

Górale śpiewali: *Bo se tutok wśród górali Matka Bosko pozostała, i tak straszny się cieszyła, kie Prymasa Wyszyńskiego i kardynała Wojtyłę, na Bachledówce gościła.* *red.*

Modlimy się w intencjach papieża Franciszka

Papież wyznacza je na dany miesiąc. Modli się w tych intencjach i prosi o modlitwę.

INTENCJE PAPIESKIE na czerwiec 2023 r.
O ZNIESIENIE TORTUR: *Modlmy się, aby wspólnota międzynarodowa podjęła konkretne działania, zmierzające do zniesienia tortur, zapewniając wsparcie ofiarom i ich rodzinom.*

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

Oj, będzie się działo w czerwcu! Przez cały miesiąc możecie uczestniczyć (samodzielnie, z rodzicami lub z rodziną) w nabożeństwie czerwcowym ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa codziennie po Mszy Świętej o godz. 18⁰⁰.

1 czerwca – Dzień Dziecka

„Dzieckiem Bożym jestem ja!” – Wszystkim dzieciom MAŁYM i DUŻYM życzymy wielu łask Bożych i dużo radości na co dzień. *Bóg kocha mnie, takiego jakim jestem, raduje się każdym moim gestem. Alleluja – Boża radość mnie rozpiera.*

* * *

4 czerwca – Uroczystość Trójcy Świętej – Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego – przypada na niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego. To również wielkie święto naszej parafii, która jest pod wezwaniem Świętej Trójcy (to tak jakby było „imię parafii”, a to święto to imieniny). W tym dniu obchodzimy uroczystość odpustu parafialny.

* * *

8 czerwca – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej (tradycyjnie Boże Ciało). Jest to święto ku czci Najświętszego Sakramentu. To święto ruchome, czyli takie, które przypada zawsze 60 dni po Wielkanocy. Po Mszy Świętej następuje procesja do czterech ołtarzy. Przy każdym z nich odczytywany jest fragment jednej z czterech Ewangelii o Eucharystii. Zapraszamy Was do udziału w procesji Bożego Ciała (samodzielnie lub z rodzicami), która w tym roku wyruszy z parafii pw. Świętego Wojciecha na Około po Mszy Świętej o godz. 10⁰⁰ do naszego kościoła.

9 czerwca – bardzo ważny dzień dla naszej rodziny parafialnej, bowiem obchodzimy **Złoty Jubileusz Kapłaństwa ks. proboszcza Bronisława Kaczmarka**, który 50 lat temu, 9 czerwca 1973 roku w katedrze gnieźnieńskiej przyjął z rąk Prymasa Polski święcenia kapłańskie. Kochani! Pamiętajcie w swoich modlitwach o naszym ks. Proboszczu, by dobry Bóg raczył obdarzyć Go zdrowiem i powrotem do pełni sił.

* * *

Dzień Ojca – 23 czerwca.

Ojczy, Tatusiu, to Ty prowadzisz mnie.

Jestem dzieckiem Twym.

Ojczy, Tatusiu, dziękuję Ci,

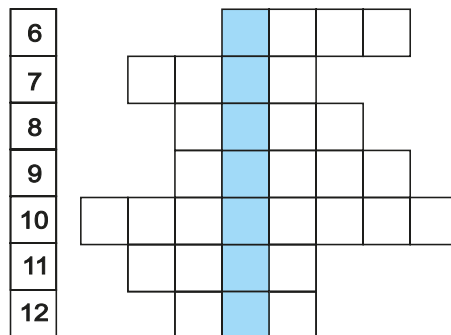
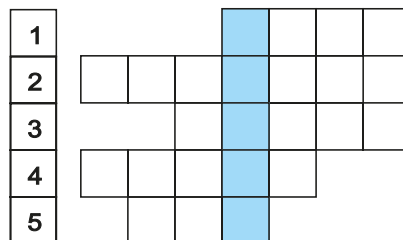
bo wiem o wielkiej do mnie miłości Twej.

Wszystkim Tatusiom, dziękując za ich codzienny trud, życzymy wytrwałości w pracy i w dobrym wychowywaniu swoich pociech.

* * *

A teraz zapraszamy Was do zabawy przy rozwiązaniu krzyżówki. Oto hasła pomocnicze:

1. 24 godziny to ...
2. Trzeci m-c roku
3. Imię jednego z Apostołów – pierwszego papieża (29 czerwca)
4. Późniejsze imię Szawła (29 czerwca)
5. Inaczej zapach
6. Trzecia Osoba Trójcy Świętej ... Święty
7. Uczestniczymy w niej w każdą niedzielę (i nie tylko)
8. Ile mamy przykazań Kościelnych
9. Uroczystość Najświętszego ... Pana Jezusa (16 czerwca)

10. Będziemy uczestniczyć w niej 8 czerwca

11. Dziecięcy zespół ... Noego

12. Jeden z ewangelistów.

Po odgadnięciu haseł, wpiszcie je do diagramu, a literki z oznaczonej, pionowej kolumny utworzą rozwiązanie, które wystarczy napisać na karteczce i wrzucić ją do niebieskiej skrzynki na listy, umieszczonej przy wejściu do ks. proboszcza, w terminie do 15 czerwca. Nie zapomnijcie podać imienia i nazwiska oraz szkoły i klasy, do której chodzicie.

Natomiast rozwiązanie krzyżówki zamieszczonej w majowym numerze MK brzmiało: CHWALCIE ŁĄKI UMAJONE. Nagrodę za jej prawidłowe rozwiązanie wylosowali: Gabriel Sobiechowski i Antek Trybuś. Gratulujemy! Nagrodę możecie odebrać w zakrystii. red/AS

W katedrze bydgoskiej

Na Jasnej Górze

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. proboszczem Bronisławem Kaczmarkiem.

Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26.

Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. Oddział w Bydgoszczy

nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info

Tygodniki Kościelne z lat trzydziestych dostępne są na stronie Kujawsko-Pomorskiej Biblioteki Cyfrowej www.kpbc.umk.pl